

Р Е Ш Е Н И Е

№ 727/13.11.2019 година, град Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

Хасковският районен съд, Девети граждански състав
на четиринадесети октомври две хиляди и деветнадесета година
в публично заседание в следния състав:

Председател: Петър Вунов

секретар: Михаела Стойчева

прокурор:

като разгледа докладваното от съдията Петър Вунов гражданско дело номер 397 по описа на съда за 2019 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на част II, дял I от ГПК.

Образувано е по искова молба от „Фронтекс Интернешънъл" ЕАД срещу Г.А.П..

Ищецът твърди, че на 12.05.2014 г. ответникът сключил с „БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД договор за потребителски кредит с номер CREX – 10730475, по силата на който му била предоставена сума в размер на 549,00 лева срещу задължението да я върне, ведно с уговорена лихва /надбавка, представляваща печалбата на кредитора/ на 11 месечни вноски. Дружеството изпълнило задължението си, като предоставило сумата, но от 20.04.2014 г. – падежът на първата неплатена месечна вноска, ответникът преустановил плащането по договора. На 10.01.2017 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс ЕАД и „Фронтекс Интернешънъл" ЕАД се сключил договор за прехвърляне на вземания, по силата на който и на основание чл. 99 ЗЗД титуляр на вземанията по гореописания договор станало ищцовото дружество. Поддържа се и че ответникът бил уведомен длъжника за прехвърлянето на вземанията с изпращане на писмено уведомление чрез „Български пощи" ЕАД, но пратката се върнала в цялост. Поради неизпълнение от страна на заемателя на договорните му задължения ищецът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК и изпълнителен лист срещу ответника, по което било образувано ч. гр. д. № 2263/2018 г. по описа на РС - Хасково. По него била издадена исканата заповед за изпълнение, но ответникът подал възражение срещу нея, за което ищецът бил уведомен със съобщение. Предвид изложеното се иска да бъде постановено решение, с което да се приеме за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата 594,56 лева, представляваща неизплатена главница по договор за потребителски кредит с номер CREX – 10730475 от 12.05.2014 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД и Г.А.П., прехвърлена с договор за продажба и прехвърляне на вземания от 10.01.2017 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс" ЕАД и „Фронтекс Интернешънъл" ЕАД, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 2263/2018 г. по описа на Районен съд Хасково, до окончателното ѝ изплащане. Претендират се и направените деловодни разноски в настоящото производство и в развилото се заповедно производство.

Ответникът, чрез назначения му особен представител, оспорва иска като неоснователен. Твърди, че не бил надлежно уведомен за извършената цесия, тъй като уведомителното за нея не било получено лично от него. Ето защо цесията не породила действие в отношенията между новия кредитор и длъжника. Предвид изложеното се моли предявеният иск да бъде изцяло отхвърлен.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, както и доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

На 12.05.2014 г. в гр. София ответникът и „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД са сключили договор за потребителски кредит с номер CREX – 10730475, който наред с Общите условия за него са представени по делото и от тях е видно, че имат описаното в исковата молба и посочено по-горе съдържание, поради което не следва да се излага отново текстуално съдържанието им, като при необходимост техните клаузи ще бъдат обсъдени при преценката на наведените от страните правни доводи, основани на тях.

С договор за продажба и прехвърляне на вземания от 10.01.2017 г. и „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД е прехвърлило на „Фронтекс Интернешънъл” ЕАД вземания по предоставени стокови кредити, подробно описани в приемо-предавателен протокол, сред които и спрямо ответника.

С писмо /без номер и дата/ към същия договор „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД е потвърдило извършената цесия съгласно горепосочения договор.

С пълномощно № 3135/10.01.2017 г. „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД е упълномощило „Фронтекс Интернешънъл” ЕАД да уведоми длъжниците по вземанията, предмет на горепосочения договор от 10.01.2017 г., като му е предоставено правото и да подпише от името на цедента писмени съобщения по чл. 99, ал. 3 ЗЗД.

С писмо /без номер и дата/ „Фронтекс Интернешънъл” ЕАД е уведомил ответника за извършената цесия, като по делото няма данни за неговото изпращане и получаване.

От материалите, съдържащи се в ч. гр. д. № 2263/2018 г. по описа на РС - Хасково, приложено по настоящото производство, се установява, че въз основа на заявление с вх. № 17921/27.09.2018 г. в полза на ищеца срещу ответника е издадена Заповед № 987/28.09.2018 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК за процесните суми, ведно със законна лихва върху главницата, считано от 30.08.2018 г. до окончателно изплащане, както и направените по делото разноски – 25 лева за д.т., 50 лева - юрк. възнаграждение. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК и с разпореждане от 17.12.2018 г. на ищеца е указано, че може да предяви иск за установяване на вземанията си в едномесечен срок и последният е сторил това.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 99, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 9 ЗПК, вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД, който е процесуално допустим, доколкото изхожда от заявител по образувано заповедно производство срещу длъжника в едномесечния срок от уведомяването му за връчването на издадената заповед за изпълнение относно процесното вземане при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК.

Разгледан по същество, искът е неоснователен, като съображенията за това са следните:

Не се спори между страните, а и от съвкупния анализ на събраните по делото писмени доказателства се установява по несъмнен начин, че между Г.А.П. и „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД е бил сключен валиден договор за потребителски кредит. Съдържанието на това правоотношение е подробно регламентирано в представения договор с номер CREX – 10730475 от 12.05.2014 г. и Общите условия към него. Тези документи са подписани и от ответника, като автентичността им не е оспорена от него. Ето защо следва да се приеме, че е породил уговорените с него правни последици, а именно дружеството му е отпуснало кредит в размер на 549 лв., който е трябвало да погаси чрез изплащането на определени вноски в предвидените срокове и размери. На следващо място няма спор, че ответникът не е погасявал текущите си задължения съобразно уговореното, както и размерът на непогасения остатък на дължимите от

него вноски. По делото не се твърди, а и не са ангажирани доказателства за изплащането им. От приетите и неоспорени рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 10.01.2017 г. и приемо-предавателен протокол се установява, че процесното вземане е прехвърлено валидно на ищеца. Направеното от особения представител на ответника възражение, основаващо се на нормата на чл. 99, ал. 4 ЗЗД, според която прехвърлянето на вземането има действие спрямо длъжника от деня, когато то бъде съобщено на последния от предишния кредитор, обаче се явява основателно. От представените по делото доказателства се установява, че ищецът-цесионер по силата на изрично пълномощно, дадено му от цедента е изпратил съобщение за извършената цесия, но същото не е било получено от ответника-длъжник. Отделно от това е уместно да се отбележи, че процесният договор за кредит е сключен между цедента и длъжника, а цесионерът се явява трето лице по отношение на постигнатото съглашение, поради което уредените в същия права и задължения не произвеждат действие спрямо него. Съобщаване за извършеното прехвърляне на вземането не може да се приеме, че е осъществено нито чрез връчване на заповедта за изпълнение на парично задължение, нито с получаване на преписа от исковата молба и приложенията към нея, сред които и уведомление по чл. 99, ал. 3 ЗЗД, доколкото и в двете производства то е извършено при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК. Действително в посочената разпоредбата е предвидено, че съобщението се смята за връчено с изтичането на срока за получаване му от канцеларията на съда, но следва да се има предвид, че тази законна фикция е уредена единствено за да обслужва нуждите на гражданския процес във връзка с призоваването. От друга страна уведомлението за цесията съставлява материалноправно изявление, което има ефект само ако бъде доведено до знанието на длъжника. При това положение, след като не се е стигнало до фактическо връчване на книгата, не може да се приеме, че длъжникът е надлежно уведомен за цесията. По същите съображения предаването на исковата молба и приложенията към нея доказателства на назначения от съда по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител не може да се приравни на правновалидно уведомление, което да има обвързващо длъжника действие, предвид характера на представителството и обема на правомощията. В този смисъл е и формиралата се практика на Окръжен съд - Хасково, който в случая се явява и последна инстанция предвид цената на предявените искове - Решение № 475/05.12.2018 г. по в. гр. д. № 736/2018 г., Решение № 4 от 11.01.2019 г. по в. гр. д. № 763/2018 г., Решение № 32 от 30.01.2019 г. по в. гр. д. № 818/2018 г., Решение № 35 от 30.01.2019 г. по в. гр. д. № 800/2018 г. и много др. Ето защо съдът намира, че ответникът не е бил надлежно уведомен за извършеното прехвърляне на процесното вземане от ищеца-цесионер, в качеството му на пълномощник на цедента „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД, което обуславя извод, че цесията не е произвела действие спрямо него. При това положение е безпредметно да се обсъждат останалите доводи на страните.

По тези съображения съдът счита, че предявеният иск следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора само ответникът има право на разноски, но такива не следва да му бъдат присъждани, тъй като липсват твърдения и доказателства за извършването им.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Фронтекс Интернешънъл” ЕАД, ЕИК 200644029, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ”Хенрик Ибсен” № 15, ет. 7, срещу Г.А.П., ЕГН *****, постоянен адрес: ***, иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 99, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 9 ЗПК, вр. с чл. 240, ал. 1 ЗЗД за установяване по отношение на Г.А.П., че дължи на „Фронтекс Интернешънъл” ЕАД сумата 594,56 лева, представляваща неизплатена главница по договор за потребителски кредит с номер CREX – 10730475 от 12.05.2014 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД и Г.А.П., прехвърлена с договор за продажба и прехвърляне на вземания от 10.01.2017 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД и „Фронтекс Интернешънъл” ЕАД, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. №

2263/2018 г. по описа на Районен съд - Хасково, до окончателното ѝ изплащане.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ:

/Петър Вунов/